Cod ECLI

Cod operator: 11276

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SATU MARE
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
Dosar nr. 2147/83/2018

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 124/2019/CA
Şedința publică din 09 Aprilie 2019
Completul compus din:
PREŞEDINTE
Grefier

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în Contencios administrativ şi fiscal formulată de reclamanta ***Fundatia Freies Europa Weltanschauung***, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului, nr. 39, jud. Satu Mare, în contradictoriu cu pârâta ***Direcția Generală de Protecție Internă***, cu sediul în Bucureşti, str. Răzoare, nr. 5, sector 6, având ca obiect comunicare informații de interes public (Legea nr. 544/2001).

La apelul nominal făcut în şedința publică de azi nu se prezintă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită, fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedință constatându-se că dezbaterea cauzei a avut loc în şedința publică din 02.04.2019, când concluziile şi susținerile părților prezente au fost consemnate în încheierea de şedință din acea zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință, amânându-se pronunțarea asupra hotărârii pentru data de azi, când în urma deliberării avute:

INSTANȚA,
DELIBERÂND:

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin **acțiunea în contencios administrativ**, înregistrată sub dosar nr. unic de mai sus, reclamanta Fundația Freies Europa Weltanschauung, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Protecție Internă, a solicitat instanței ca prin sentința ce o va pronunța în cauză să oblige pârâtul la comunicarea informațiilor de interes public solicitate de organizație prin cererea nr. 1824527/14.11.2018.

În motivarea în fapt a cererii se arată că organizația reclamantă a solicitat informațiile publice prin cererea menționată în petit iar pârâta a refuzat comunicarea informațiilor publice.

Consideră reclamanta că refuzul este nelegal şi netemeinic. Menționează că prin Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, Curtea Constituțională a realizat o distincție clară şi neechivocă între procedurile judiciare propriu-zise şi actele extrajudiciare care privesc desfăşurarea procedurilor judiciare, distincția fiind preluată întocmai de legiuitor. Curtea subliniază că toate informațiile ce vizează sau afectează administrarea justiției sunt şi trebuie să fie informații de interes public la care accesul trebuie să fie garantat. Arată că în acest mod s-a dat substanță principiului constituțional prevăzut la art. 124 alin. (1), potrivit căruia *„justiția se înfăptuieşte în numele legii"*, adică în numele şi strict în temeiul mor norme juridice care nu pot fi decât publice. Menționează că prin textul adoptat în cuprinsul Legii 303/2004 legiuitorul a înțeles să revadă în mod explicit că toate *„actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare"* sunt informații de interes public la care accesul este garantat, iar acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte administrative infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetățenilor informații ce privesc liberul lor acces la justiție şi dreptul la un proces echitabil. În concluzie, arată reclamanta, refuzul pârâtului de comunicare a informației publice este nelegal şi neconstituțional.

Față de aceste considerente, reclamanta solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată şi a se lua act şi de faptul că a solicitat obturarea datelor cu caracter personal din cuprinsul înscrisurilor, precizând că va suporta costul serviciilor de copiere, în limitele tarifare prevăzute de art. 18 din HG 123/2002.

De asemenea, reclamanta învederează că datele sale de identificare şi obiectivele sale sunt cele înscrise în Registrul Național ONG la poziția 3163/B/2009, dispozițiile şi prezumțiile instituie prin art. 21 Cod civil fiind aplicabile.

În drept, invocă disp.art.22 alin.1 din Legea nr.544/2001 şi art.[1] 7 alin. 9 din Legea nr.303/2004.

Pârâta Direcția Generală de Protecție Internă a formulat **întâmpinare**, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În motivare se arată Fundația „Freies Europa WELTANSCHAUUNG", a solicitat instituției pârâte comunicarea, în copie a unor Protocoale încheiate de această instituție cu diferite instituții/autorități publice/organizații profesionale, începând cu 01.01.1990 - 26.10.2018.

Astfel, pârâta precizează că cea mai mare parte dintre aceste protocoale conțin informații clasificate, potrivit normelor în vigoare. Prin urmare, în considerarea prevederilor art. 12 lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informații de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, această categorie de informații se exceptează de la liberul acces al cetățenilor.

Totodată, în privința celorlalte protocoale solicitate, învederează că acestea, fie cuprind în conținutul lor clauze exprese de confidențialitate, fie prevăd date şi informații din domeniul apărării şi siguranței/securității naționale.

Menționează pârâta că potrivit Deciziilor Curții Constituționale a României nr.50/2017 şi 520/2017, chiar dacă informațiile conținute de acestea nu au caracter clasificat, ele sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, precum şi unor limitări şi îngrădiri legale, impuse de interese sociale superioare.

În acest sens, pârâta precizează că potrivit art.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.76/2016 privind înființarea, organizarea şi funcționarea Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări şi completări de Legea nr.194/2017, *„Direcția Generală de Protecție Internă este structură specializată cu atribuții în domeniul securității naționale, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, cu personalitate juridică, care desfăşoară activități de identificare, contracarare şi înlăturare a amenințărilor, vulnerabilităților şi factorilor de risc la adresa informațiilor, patrimoniului, personalului, misiunilor, procesului decizional şi capacității operaționale ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, precum şi a celor care pot duce la tulburarea gravă a ordinii publice."*

De asemenea, potrivit art.10 din OUG nr.76/2016 *„Direcția Generală de Protecție Internă are următoarele atribuții:*

a) desfăşoară activități de informații, contrainformații şi de protecție în scopul identificării, prevenirii şi contracarării amenințărilor, vulnerabilităților şi factorilor de risc care pot conduce la tulburarea gravă a ordinii publice sau care vizează informațiile, patrimoniul, personalul, misiunile, procesul decizional şi capacitatea operațională ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne;

b) asigură coordonarea şi controlul activităților pentru protecția informațiilor clasificate naționale, ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord şi ale Uniunii Europene, precum şi pentru securitatea cibernetică, la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne."

În acest sens, pârâta arată că potrivit actului normativ menționat, în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin DGPI cooperează cu organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, cu celelalte autorități şi instituții publice şi colaborează cu asociațiile şi organizațiile neguvernamentale, precum şi cu persoane fizice şi juridice, în limitele legii.

Precizează pârâta de asemenea că, DGPI, în calitatea sa de structură specializată a MAI, este parte a demersului derulat la nivelul MAI privind activitatea de evaluare şi

inventariere a documentelor de cooperare încheiate, cu diverse instituții/autorități publice sau organizații neguvernamentale, context în care în considerarea dreptului cetățenilor de a avea acces la informațiile de interes public, asigură transparența instituțională în strictă concordanță cu legislația în vigoare.

Prin urmare, arată pârâta, orice comunicare a unor date şi informații din acest domeniu, care sunt confidențiale, fiind supuse unui regim restrictiv de circulație, poate prejudicia bunul mers al activităților desfăşurate de către instituțiile semnatare ale respectivelor documente de cooperare în scopul îndeplinirii atribuțiilor conferite de lege.

În contextul arătat, pârâta solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În drept, invocă dispozițiile OUG nr.76/2016, Legea nr.544/2001 şi Legea nr.51/1991.

Prin **Răspunsul la întâmpinare** formulat, reclamanta a învederată că:

1. Instanțele de judecată nu ar trebui să dea dovadă de părtinire față de părțile litigante, indiferent de calitatea acestora, iar magistratul care cunoaşte că există motive care ar putea să îi afecteze imparțialitatea, este dator să se abțină. Noțiunea de lipsă de imparțialitate nu este definită în dreptul nostru, însă conceptul cunoaşte o analiză extensivă în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Imparțialitatea poate fi apreciată sub diverse aspecte, distingându-se un demers subiectiv, ce tinde a determina ceea ce instanța gândeşte în forul său interior într-o cauză anume, şi un demers obiectiv, cu scopul de a cerceta dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa (CEDO, cauzele c. Belgiei, 1 octombrie 1982, par. 30, şi c. Regatului Unit [MC], 16 decembrie 2003, nr. 57067/00, par. 69). Granița dintre cele două noțiuni nu este însă ermetică, din moment ce nu numai conduita instanței poate, din punct de vedere al unui observator exterior, să atragă îndoieli obiectiv justificate cu privire la imparțialitatea sa, ci poate fi vorba şi despre convingerea sa personală (c. Ciprului [MC], nr. 73797/01, par. 119).

2. În temeiul art.82, art.83, art.84, art.151 alin.3 NCPC invocă nulitatea întâmpinării, întrucât este formulată de o persoană care nu a făcut dovada calității de reprezentant în justiție al pârâtei (mandat, reprezentare legală, împuternicire şamd).

3. Astfel cum a indicat Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. 45/2018, statuând asupra constituționalității dispozițiilor art. 7 alin. 9 din Legea 303/2004, informațiile *„ce vizează sau afectează administrarea justiției sunt şi trebuie să fie informații de interes public la care accesul trebuie să fie garantat în acest mod s-a dat substanță principiului constituțional prevăzut la art. 124 alin. (1), potrivit căruia „justiția se înfăptuieşte în numele legii", adică în numele şi strict în temeiul unor norme juridice care nu pot fi decât publice".*

4. Pârâta are obligația legală să obtureze orice informație nepublică din cuprinsul documentelor solicitate.

5. Pârâta nu a făcut dovada, în sensul art.249 NCPC, a clasificării informațiilor publice care i s-au solicitat. Simplul fapt că servicii secrete sunt implicate în gestiunea activităților sistemului judiciar, este de natură să înfrângă aparența de imparțialitate a justiției şi încrederea populației în puterea judecătorească şi sistemul judiciar în ansamblu, ceea ce afectează însăşi fundamentul societății democratice.

6. Asupra protocoalelor în baza cărora se realizează schimbul de date cu caracter personal, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat cu titlu de principiu în cauza v. CNAS. Aceste activități nu pot fi sustrase cunoştinței publicului, cu atât mai mult cu cât persoanele lipsite de libertate se află într-o poziție vulnerabilă, iar o asemenea cenzură ar încălca art.10 CEDO (a se vedea cauzele CEDO YOUTH INIȚIATIVE FOR HUMAN RIGHTS v. SERBIA Cererea nr. 48135/06, Tarsasag a Szabadsagjogokert, § 28 sau v. Ungaria. Cererea nr. 31475/05, § 43. 26 Mai 2009).

7. În materia solicitării informațiilor de interes public, interesul solicitantului este prezumat, accesul la acest tip de date fiind garantat prin art. 31 din Constituția României, iar dovada unui interes material nefiind necesară.

Analizând actele dosarului, instanța a reținut următoarele:

Prin cererea privind comunicarea informațiilor de interes public adresată pârâtei la data de 29.10.2018, reclamanta a solicitat a i se comunica copia protocoalelor încheiate de Direcția Generală de Protecție Internă cu următoarele instituții publice: Uniunea Națională a

Barourilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Corpul Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial - unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, Inspectoratele de Poliţie Judeţene din România (toate,separat şi/sau împreună), Direcţia Generală de Paşapoarte, Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public,ce au existat în perioada 1990-2018), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curţile de Apel din România, Parchetele de pe lângă Curţile de Apel din România, Tribunalele din România, Parchetele de pe lângă Tribunalele din România (toate, separat şi/sau împreună).

Pârâta nu a făcut dovada că a răspuns solicitării reclamantei.

Art. 6 alin. 1 şi 2 din Legea nr.544/2001 prevede că „*Orice persoană are dreptul să solicite şi să obţină de la autorităţile şi instituţiile publice, în condiţiile prezentei legi, informaţiile de interes public. Autorităţile şi instituţiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informaţiile de interes public solicitate în scris sau verbal*".

Potrivit art. 2 lit.a) şi b) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţii de interes public, „*în sensul prezentei legi:*

a) prin autoritate sau instituţie publică se înţelege orice autoritate ori instituţie publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, companie naţională, precum şi orice societate comercială aflată sub autoritatea unei autorităţi publice centrale ori locale şi la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acţionar unic ori majoritar;

b) prin informaţie de interes public se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezulta din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei",

De asemenea, art. 7 alin.1 şi 2 din Legea nr. 544/2001 prevede că „*(1) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să răspundă în scris la solicitarea informaţiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcţie de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare şi de urgenţa solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea şi difuzarea informaţiei solicitate depăşeşte 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiţia înştiinţării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.*

(2) Refuzul comunicării informaţiilor solicitate se motivează şi se comunică în termen de 5 zile de la primirea petiţiilor."

Pârâta se încadrează în categoria autorităţilor şi instituţiilor publice care se supun reglementării actului normativ privind liberul acces la informaţiile de interes public, astfel că, faţă de conţinutul concret al cererii reclamantei, instituţia pârâtă avea obligaţia legală de a răspunde în scris la solicitarea reclamantei, respectiv de a transmite un refuz scris de comunicare a informaţiilor solicitate, conform art.7 alin.2.

În speţă, însă, se reţine că pârâta a ales să nu furnizeze informaţiile solicitate, fără măcar a informa reclamanta în forma prescrisă de lege cu privire la motivul acestui refuz. Acest aspect în sine duce la constatarea temeiniciei acţiunii reclamantei, ce se pretinde

vătămată în drepturile sale, prevăzute în Legea nr.554/2001, câtă vreme textul art.7 este clar şi neechivoc, în sensul că pârâta este obligată să furnizeze în termen informaţiile solicitate ori, în măsura în care acestea intră în categoria informaţiilor prevăzute de art.12, să formuleze în scris un refuz motivat.

Prin apărările din cuprinsul întâmpinării pârâta a învederat că cea mai mare parte a protocoalelor solicitate conţin informaţii clasificate, exceptate de la accesul liber al cetăţenilor, conform art.12 lit.a) din Legea nr.554/2004, fără a le identifica în concret.

Potrivit art.12 alin.1 lit.a) din Legea nr. 544/2001, se exceptează de la accesul liber al cetăţenilor informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii.

În condiţiile invocării incidenţei acestei excepţii, se reţine că accesul la informaţiile clasificate este permis numai în cazurile, în condiţiile şi prin respectarea procedurii prevăzute de Legea nr. 182/2002.

În ceea ce priveşte faptul că celelalte protocoale ar cuprinde clauze exprese de confidenţialitate, un asemenea argument nu poate fi primit pentru a justifica refuzul comunicării, întrucât o astfel de clauză nu poate contraveni dispoziţiilor legale care garantează accesul liber şi neîngrădit al persoanei la orice informaţie de interes public, cu excepţiile prevăzute la art.12 din Legea nr.554/2001.

În consecinţă, ţinând seama de ansamblul argumentelor expuse mai sus, instanţa, în temeiul art. 22 alin.2 din Legea nr. 544/2001, va admite acţiunea şi va obliga pârâta să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 – 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate cu entităţile menţionate în cererea din 29.10.2018, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate, conform art. 12 alin.1 lit.a) din Legea nr. 544/2001 şi ale Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Va lua act că părţile nu au solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite acţiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta **Fundaţia Freies Europa Weltanschauung**, cu sediul Satu Mare, str.Retezatului, nr.39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, RNONG 3163/B/2009, în contradictoriu cu pârâta **Direcţia Generală de Protecţie Internă**, cu sediul în Bucureşti, str. Răzoare, nr.5, sector 6.

Obligă pârâta să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 – 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate cu entităţile menţionate în cererea din 29.10.2018, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate, conform art.12 alin.1 lit.a) din Legea nr.544/2001 şi Legii nr.182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a fi depusă la Tribunalul Satu Mare.

Pronunţată în data de 09.04.2019, conform art.396 alin.2 C.proc.civ.

Preşedinte,

Grefier,

Red. /17.04.2019.
Tehnored_ /17.04.2019.
4 ex. – com.câte 1 ex.cu: Fundaţia Freies Europa Weltanschauung Satu Mare, Direcţia Generală de Protecţie Internă Bucureşti

Cod ECLI ECLI:RO:CAORA:2019:008.000643

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ORADEA

- SECŢIA A - II - A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL -

Nr. operator de date cu caracter personal : 3159

Dosar nr. 2147/83/CA/2018

DECIZIA nr. 643 /CA/2019 - R

Şedinţa publică din 9 septembrie 2019

PREŞEDINTE : *- judecător*
JUDECĂTOR :
JUDECĂTOR :
GREFIER :

Pe rol fiind soluţionarea recursului în contencios administrativ formulat de recurenta pârâtă ***DIRECŢIA GENERALĂ DE PROTECŢIE INTERNĂ*** cu sediul în Bucureşti, STR.RĂZOARE, nr. 5, sector 6, în contradictoriu cu intimata reclamantă ***FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG*** cu sediul în SATU MARE, str. Retezatului, nr. 39, Judeţ SATU MARE, **împotriva** sentinţei nr. 124 din 9.04.2019 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect *comunicare informaţii de interes public (Legea Nr.544/2001).*

La apelul nominal făcut în cauză au lipsit părţile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanţei că recursul este scutit de plata taxei de timbru, că s-a depus la dosar răspuns la întâmpinare, precum şi faptul că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care:

Instanţa, în deliberare asupra excepţiei inadmisibilităţii, respectiv a nulităţii recursului, le va respinge ca neîntemeiate având în vedere că recursul a fost motivat în fapt, iar în drept pârâta s-a prevalat de dispoziţiile art.20 din Legea 554/2004 raportat la art.483 şi următoarele Cod procedură civilă. Asupra cererii de sesizare a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, în deliberare, instanţa o va respinge şi pe aceasta ca nefondată reţinând că în materie Curtea de Justiţie a recunoscut instanţelor naţionale o marjă largă de apreciere a relevanţei unei hotărâri preliminare, iar instanţei naţionale îi revine obligaţia de a înainta o cerere preliminară doar atunci când consideră că există dubii în legătură cu aplicarea sau interpretarea unei norme comunitare. Aşadar, întrebarea ce se poate adresa de instanţa naţională vizează exclusiv probleme de interpretare, validitate sau aplicarea dreptului comunitar, iar nu aspecte legate de dreptul naţional sau elemente particulare ale speţei deduse judecăţii. Analizând actele şi lucrările dosarului din această perspectivă, instanţa reţine faptul că cererea formulată de reclamantă nu este o veritabilă cerere de sesizare a CJUE, aceasta urmărind soluţionarea pe fond a cauzei, deci dezlegarea fondului cauzei, în cauză nefiind îndeplinite condiţiile prevăzute de art.267 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene. În consecinţă, se va respinge cererea de sesizare a CJUE formulată de reclamantă. Pe fondul cauzei, nemaifiind alte cereri, rămâne în pronunţare.

CURTEA DE APEL,
D E L I B E R Â N D :

Asupra recursului în contencios administrativ de faţă, constată:

Prin sentinţa nr. 124 din 9.04.2019 Tribunalul Satu Mare a admis acţiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta Fundaţia Freies Europa Weltanschauung, cu sediul Satu Mare, str.Retezatului, nr.39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, RNONG 3163/B/2009, în

contradictoriu cu pârâta Direcţia Generală de Protecţie Internă, cu sediul în Bucureşti, str. Răzoare, nr.5, sector 6. A obligat pârâta să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 – 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate cu entităţile menţionate în cererea din 29.10.2018, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate, conform art.12 alin.1 lit.a) din Legea nr.544/2001 şi Legii nr.182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter. Fără cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentinţe a formulat recurs ***DIRECŢIA GENERALĂ DE PROTECŢIE INTERNĂ***, solicitând admiterea acestuia şi respingerea acţiunii ca neîntemeiată.

În motivele de recurs a arătat următoarele :

Prin cererea adresată DGPI, înregistrată cu nr. 1821830/31.10.2018, Fundaţia „Freies Europa WELTANSCHAUUNG", a solicitat instituţiei recurente comunicarea, în copie a unor Protocoale încheiate de justituţia noastră cu diferite instituţii/autorităţi publice/organizaţii profesionale, începând cu 01.01.1990-26.10.2018.

Ca urmare a acestei solicitări, DGPI a comunicat răspunsul cu adresa nr. 1824527/14.11.2018, în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art. 7 din Legea nr. 544/2001, contrar reţinerilor Instanţei de fond cum că, instituţia recurentă nu a făcut dovada comunicării răspunsului ca urmare a solicitării reclamantei.

Astfel, în privinţa protocoalelor care nu conţin informaţii clasificate, a învederat că, acestea fie cuprind în conţinutul lor clauze exprese de confidenţialitate, fie prevăd date şi informaţii din domeniul apărării şi siguranţei/securităţii naţionale.

Potrivit Deciziilor Curţii Constituţionale a României nr. 50/2017 şi 520/2017, chiar dacă informaţiile conţinute de acestea nu au caracter clasificat, ele sunt supuse unul regim restrictiv de circulaţie, precum şi unor limitări şi îngrădiri legale, impuse de interese sociale superioare.

În acest sens, potrivit art. 1 din Ordonanţa de urgenţă o Guvernului nr. 76/2016 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Direcţiei Generale de Protecţie Internă a Ministerului Afacerilor Interne, aprobata cu modificări şi completări de Legea nr. 194/2017, „Direcţia Generală de Protecţie Internă este structură specializată cu atribuţii în domeniul securităţii naţionale, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, cu personalitate juridică, care desfăşoară activităţi de identificare, contracarare şi înlăturare a ameninţărilor, vulnerabilităţilor şi factorilor de risc la adresa Informaţiilor, patrimoniului, personalului, misiunilor, procesului decizional şi capacităţii operaţionale ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, precum şi a celor care pot-duce la tulburarea gravă a ordinii publice."

De asemenea, potrivit art. 10 din OUG nr. 76/2016 „Direcţia Generală de Protecţie Internă are următoarele atribuţii:

a) desfăşoară activităţi de informaţii, contra informaţii şi de protecţie în scopul identificării, prevenirii şi contracarării ameninţărilor, vulnerabilităţilor şi factorilor de risc care pot conduce la tulburarea gravă a ordinii publice sau care vizează informaţiile, patrimoniul, personalul, misiunile, procesul decizional şi capacitatea operaţională ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne;

b) asigură coordonarea şi controlul activităţilor pentru protecţia informaţiilor clasificate naţionale, ale Organizaţiei Tratatului Atlanticului de Nord şi ale Uniunii Europene, precum şi pentru securitatea cibernetică, la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne."

În acest sens, potrivit actului normativ menţionat, în îndeplinirea atribuţiilor ce îi revin DGPI cooperează cu organele de stat cu atribuţii în domeniul securităţii naţionale, cu celelalte autorităţi şi instituţii publice şi colaborează cu asociaţiile şi organizaţiile neguvernamentale, precum şi cu persoane fizice şi juridice, în limitele legii.

DGPI, în calitatea sa de structură specializată a MAI, este parte a demersului derulat la nivelul MAI privind activitatea de evaluare şi inventariere a documentelor de cooperare încheiate cu diverse instituţii/autorităţi publice sau organizaţii neguvernamentale, context în care în considerarea dreptului cetăţenilor de a avea acces la informaţiile de interes public, asigura transparenţa instituţională în strictă concordanţă cu legislaţia în vigoare.

Totodată, reclamanta nu justifică un interes public în solicitarea comunicării protocoalelor de referinţă, mai ales că respectivele protocoale nu conţin informaţii care să se adreseze publicului larg, ci vizează exclusiv cooperarea interinstituţională în temeiul atribuţiilor stabilite în sarcina fiecărei Instituţii/autorităţi publice, prin legile de organizare şi funcţionare.

Astfel, solicitarea reclamantei se limitează strict la accesul la conţinutul acelor documente.

De asemenea, consideră că în cauza dedusă judecăţii nu sunt incidente dispoziţiile deciziei CCR nr. 45/2018, întrucât actele de cooperare avute în vedere neclasificate, în vigoare pentru perioada solicitată, nu vizează sau afectează administrarea justiţiei, unitatea recurentă neavând atribuţii în acest domeniu, potrivit legii.

Protocoalele în vigoare avute în vedere nu sunt încheiate cu autorităţi de înfăptuire a justiţiei (parchete şi instanţe), ci vizează doar măsuri tehnice de îndeplinire a atribuţiilor legale specifice în domeniul ordinii, liniştii publice, siguranţei naţionale.

Astfel, reclamanta solicită acces la informaţii care prin natura lor şi calitatea instituţiilor semnatare, au un caracter confidenţial, fără să justifice un interes public, deducându-se ideea ca intenţionează să folosească aceste informaţii în alte scopuri precum difuzarea lor în mass-media, crearea unei false aparenţe de investigare pro-cetăţenească, prin utilizarea unor mijloace bombastice de promovare/obţinere a unei nivel ridicat de rating în media şi on-line, etc.

Prin urmare, orice comunicare a unor date şi informaţii din acest domeniu, care sunt confidenţiale, fiind supuse unui regim restrictiv de circulaţie, poate prejudicia bunul mers al activităţilor desfăşurate de către instituţiile semnatare ale respectivelor documente de cooperare în scopul îndeplinirii atribuţiilor conferite de lege.

De asemenea, pentru punerea la dispoziţie şi transmiterea acestor documente în spaţiul public, este necesară şi consultarea părţilor cosemnatare.

În drept a invocat dispoziţiile OUG nr. 76/2016, Legea nr, 544/2001 şi Legea nr. 51/1991.

*Intimatul **FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG** prin întâmpinarea depusă la dosar a solicitat respingerea recursului pentru următoarele motive:*

A invocat excepţia inadmisibilităţii recursului, motivele, temeiurile şi probele invocate de recurent nefiind supuse analizei instanţei de fond. Caracterul nedevolutiv al recursului decurge, pe de o parte, din însăşi motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) NCPC, ce vizează numai nelegalitatea hotărârii atacate, iar, pe de altă parte, din faptul că, aşa cum precizează art. 492 NCPC, în faţa instanţei de recurs "nu se pot produce probe noi, cu excepţia înscrisurilor noi". În actuala reglementare, recursul este o cale de atac de reformare, fără a fi un al treilea grad de jurisdicţie, dar care a urmărit, aşa cum prevede expres art. 483 alin. (3) NCPC, să supună Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie examinarea, în condiţiile legii, a conformităţii hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile. Analizând întâmpinarea depusă la fond, aceasta nu cuprinde nici unul dintre argumentele prezentate în cererea de recurs, ceea ce atrage inadmisibilitatea căii de atac.

Pe fond, recursul este nefondat. Pârâta-recurentă nu a prezentat, în sensul dispoziţiilor art. 249 NCPC, probe care să ateste caracterul clasificat/secret al protocoalelor încheiate. În ceea ce priveşte protocolul încheiat cu PÎCCJ, acesta vizează activitatea sistemului judiciar, accesul la document fiind garantat. Protocoalele vizează schimbul de date cu caracter personal al cetăţenilor Uniunii Europene, aducând atingere drepturilor fundamentale ale persoanei, acestea având caracter public.

Examinând sentinţa atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, instanţa apreciază recursul declarat de recurenta DIRECŢIA GENERALĂ DE PROTECŢIE INTERNĂ ca fiind nefondat, pentru următoarele considerente:

Prin cererea privind comunicarea informaţiilor de interes public înregistrată cu nr. 1821830/31.10.2018, reclamanta a solicitat a instituţiei pârâte să i se comunice copia protocoalelor încheiate de Direcţia Generală de Protecţie Internă cu următoarele instituţii publice: Uniunea Naţională a Barourilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Corpul

Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial - unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central şi/sau teritorial), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, Inspectoratele de Poliţie Judeţene din România (toate,separat şi/sau împreună), Direcţia Generală de Paşapoarte, Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public,ce au existat în perioada 1990-2018), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curţile de Apel din România, Parchetele de pe lângă Curţile de Apel din România, Tribunalele din România, Parchetele de pe lângă Tribunalele din România (toate, separat şi/sau împreună).

Potrivit art. 2 lit. a) şi b) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţii de interes public, „în sensul prezentei legi:

a) prin autoritate sau instituţie publică se înţelege orice autoritate ori instituţie publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, companie naţională, precum şi orice societate comercială aflată sub autoritatea unei autorităţi publice centrale ori locale şi la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acţionar unic ori majoritar;

b) prin informaţie de interes public se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezulta din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei",

Conform art. 6 alin. 1 şi 2 din Legea nr.544/2001, „Orice persoană are dreptul să solicite şi să obţină de la autorităţile şi instituţiile publice, în condiţiile prezentei legi, informaţiile de interes public. Autorităţile şi instituţiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informaţiile de interes public solicitate în scris sau verbal".

Art. 7 alin.1 şi 2 din Legea nr. 544/2001 prevede că, „(1) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să răspundă în scris la solicitarea informaţiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcţie de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare şi de urgenţa solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea şi difuzarea informaţiei solicitate depăşeşte 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiţia înştiinţării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

(2) Refuzul comunicării informaţiilor solicitate se motivează şi se comunică în termen de 5 zile de la primirea petiţiilor."

De asemenea, potrivit art.12 alin.1 lit. a) din Legea nr. 544/2001, se exceptează de la accesul liber al cetăţenilor informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii.

Prin raportare la aceste dispoziţii legale, în opinia instanţei de recurs, soluţia primei instanţe de obligare a pârâtei să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 – 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate cu entităţile menţionate în cererea din 29.10.2018, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate, conform art.12 alin.1 lit. a) din Legea nr.544/2001 şi Legii nr.182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter, este temeinică şi legală.

Este corectă constatarea instanţei de fond în sensul că DGPI se încadrează în categoria autorităţilor şi instituţiilor publice care se supun reglementării actului normativ privind liberul acces la informaţiile de interes public, astfel că, faţă de conţinutul concret al cererii reclamantei, instituţia pârâtă avea obligaţia legală de a răspunde în scris la solicitarea reclamantei, respectiv de a transmite un refuz scris de comunicare a informaţiilor solicitate, conform art.7 alin.2 din Legea nr. 544/2001.

Prin adresa nr. 1824527/14.11.2018, emisă în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art. 7 din Legea nr. 544/2001, recurenta pârâtă a comunicat intimatei reclamante, la modul general, faptul că sunt incidente dispoziţiile art. 12 din Legea nr. 544/2001, precum şi eventuala cuprindere în conţinutul protocoalelor fie de clauze exprese de confidenţialitate, fie de date şi informaţii din domeniul apărării şi siguranţei naţionale - chiar dacă nu au un caracter clasificat, acestea fiind supuse unui regim restrictiv de circulaţie, precum şi unor limitări legale, impuse de interese sociale superioare – în sensul deciziilor Curţii Constituţionale nr. 50/2017 şi nr. 520/2017. De asemenea, prin apărările din cuprinsul întâmpinării depuse la fond, pârâta a învederat că cea mai mare parte a protocoalelor solicitate conţin informaţii clasificate, exceptate de la accesul liber al cetăţenilor, conform art.12 lit. a) din Legea nr.554/2004, fără a le identifica în concret.

Într-adevăr, potrivit art. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 76/2016 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Direcţiei Generale de Protecţie Internă a Ministerului Afacerilor Interne, aprobata cu modificări şi completări de Legea nr. 194/2017, „Direcţia Generală de Protecţie Internă este structură specializată cu atribuţii în domeniul securităţii naţionale, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, cu personalitate juridică, care desfăşoară activităţi de identificare, contracarare şi înlăturare a ameninţărilor, vulnerabilităţilor şi factorilor de risc la adresa informaţiilor, patrimoniului, personalului, misiunilor, procesului decizional şi capacităţii operaţionale ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, precum şi a celor care pot duce la tulburarea gravă a ordinii publice."

De asemenea, DGPI, în calitatea sa de structură specializată a MAI, este parte a demersului derulat la nivelul MAI privind activitatea de evaluare şi inventariere a documentelor de cooperare încheiate cu diverse instituţii/autorităţi publice sau organizaţii neguvernamentale, context în care în considerarea dreptului cetăţenilor de a avea acces la informaţiile de interes public, asigură transparenţa instituţională în strictă concordanţă cu legislaţia în vigoare.

Deşi sunt justificate aprecierile recurentei în sensul că orice comunicare a unor date şi informaţii din acest domeniu, care sunt confidenţiale, fiind supuse unui regim restrictiv de circulaţie, poate prejudicia bunul mers al activităţii desfăşurate de către instituţiile semnatare ale respectivelor documente de cooperare în scopul îndeplinirii atribuţiilor conferite de lege, precum şi că pentru punerea la dispoziţie şi transmiterea acestor documente în spaţiul public, este necesară şi consultarea părţilor cosemnatare, instanţa de recurs consideră că textul legal aplicabil în cauză este acela al art.12 alin.1 lit. a) din Legea nr. 544/2001, prin care se exceptează de la accesul liber al cetăţenilor informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii. Accesul la informaţiile clasificate este permis, într-adevăr, numai în cazurile, în condiţiile şi prin respectarea procedurii prevăzute de Legea nr. 182/2002 privind protecţia informaţiilor clasificate.

În ceea ce priveşte faptul că celelalte protocoale ar cuprinde clauze exprese de confidenţialitate, este corectă aprecierea tribunalului în sensul că un asemenea argument nu poate fi primit pentru a justifica refuzul comunicării, întrucât o astfel de clauză nu poate contraveni dispoziţiilor legale care garantează accesul liber şi neîngrădit al persoanei la orice informaţie de interes public, cu excepţiile prevăzute la art.12 din Legea nr.554/2001.

De asemenea, deşi în cauză nu sunt incidente dispoziţiile Deciziei Curţii Constituţionale nr. 45/2018, întrucât actele de cooperare avute în vedere neclasificate, în vigoare pentru perioada respectivă, nu vizează sau afectează administrarea justiţiei, în materia solicitării informaţiilor de interes public, interesul solicitantului este prezumat, accesul la acest tip de

date fiind garantat prin art. 31 din Constituţia României, iar dovada unui interes material nefiind necesară. Nu se susţine, astfel, critica recurentei privind nejustificarea de către intimată a unui interes public în solicitarea comunicării protocoalelor de referinţă.

Mai mult, Curtea de Justiţie a Uniunii Europene s-a pronunţat cu titlu de principiu cu privire la protocoalele în baza cărora se realizează schimbul de date cu caracter personal în cauza v. CNAS. Aceste activităţi nu pot fi sustrase cunoştinţei publicului, cu atât mai mult cu cât persoanele lipsite de libertate se află într-o poziţie vulnerabilă, iar o asemenea cenzură ar încălca art.10 CEDO (a se vedea cauzele CEDO YOUTH INIŢIATIVE FOR HUMAN RIGHTS v. SERBIA Cererea nr. 48135/06, Tarsasag a Szabadsagjogokert, § 28 sau v. Ungaria. Cererea nr. 31475/05, § 43. 26 Mai 2009).

În consecinţă, în baza considerentelor expuse, în temeiul prevederilor art. 489 Cod procedură civilă, cu raportare la dispoziţiile art. 2 lit. a) şi b), art. 6 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 şi 2 şi art. 12 alin. 1 lit. a din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţii de interes public Curtea de Apel Oradea, va respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta pârâtă DIRECŢIA GENERALĂ DE PROTECŢIE INTERNĂ, în contradictoriu cu intimata reclamantă FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, împotriva sentinţei nr. 124 din 9.04.2019 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, care va fi menţinută în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :

RESPINGE ca nefondat *recursul declarat de* recurenta pârâtă ***DIRECŢIA GENERALĂ DE PROTECŢIE INTERNĂ*** cu sediul în Bucureşti, STR.RĂZOARE, nr. 5, sector 6, în contradictoriu cu intimata reclamantă ***FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG*** cu sediul în SATU MARE, str. Retezatului, nr. 39, Judeţ SATU MARE, **împotriva** sentinţei nr. 124 din 9.04.2019 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, *pe care o menţine în totul.*

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

D E F I N I T I V Ă .

Pronunţată în şedinţă publică azi 09.09.2019 .

PREŞEDINTE ***JUDECĂTOR*** ***JUDECĂTOR*** ***GREFIER***

Red.dec.
Jud.fond
Dact. , 24.09.2019
4 ex.

*- **2 comunicări** efectuate şi predate la expediţie în data de : **24 septembrie 2019** .*
*- **DIRECŢIA GENERALĂ DE PROTECŢIE INTERNĂ** - Bucureşti, STR.RĂZOARE, nr. 5, sector 6*
*- **FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG** - SATU MARE, str. Retezatului, nr. 39, Judeţ SATU MARE*